Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 40 (928) * miercuri 2 oct. 1963 * 8 pag. 30 bani

Instantaneu tomnatic

ACASĂ, LA BRÎNCENI...

La Școala de 8 ani din comuna Brînceni, raionul Alexandria urma să vină un nou profesor. Colectiviștii se gîndeau cum să facă ca noul venit să se simtă cît mai bine în comuna lor, să aibă tot ce-i este necesar; copiii se gîndeau și ei, tot atît de serios, la felul cum să-l întîmpine, cu ce lucruri mai deosebite să-i facă, în primul rînd, cunoștință. Dar, pînă să vină tovarășul profesor Alexandru Sergentu, care urma să le predea copiilor științele naturii și geografia, mai era vreme! Așa că pionierii s-au gîndit să pună la punct micul lor laborator de științele naturii. Naturaliștii se gîndeau la ierbarele alcătuite în timpul verii, la experiențele făcute pe lotul școlar și se bucurau că vor avea ce să arate tovarășului profesor. „O să-i povestim despre sera noastră, despre răsaduri, despre recolta de pe lot, pentru care ne-au lăudat chiar și colectiviștii..." Dar copiii nu numai la acestea se gîndeau, ci și la planurile lor de viitor, la ceea ce vor învăța de la noul profesor. Despre micii geografi nici nu vă mai spun cît de nerăbdători erau să-l cunoască pe profesorul lor. Doar și ei au planuri importante.

Deși știau că deocamdată nu-i nimeni acolo, de cîte ori treceau prin fața casei de lîngă școală, copiii întorceau capul curioși. Aflaseră că acolo îi fusese pregătită locuință noului profesor. Dar iată că într-o dimineață, mai devreme decît se așteptau copiii, au zărit la fereastră fața unui om vesel, care se uita interesat pe stradă. Era profesorul așteptat. „Să mergem repede la școală, cu siguranță că va veni acolo, să pregătim și niște flori frumoase..." au zis pionierii.

Au trecut mai multe zile de atunci. A început și școala. Primele ore de predare ale tovarășului profesor au trecut și ele. Acum, după ce i-a îndrăgit pe inimoșii și harnicii copii ai școlii (anul trecut nici un pionier n-a rămas corigent sau repetent), după ce a făcut cunoștință cu colectiviștii, care l-au întîmpinat cu bucurie, se simte într-adevăr „ca acasă", cum spune chiar el: „Acasă, la mine, la Brînceni".

ELENA MĂNESCU

„Bine ați venit, tovarășe profesor!
Școala și noi v-am așteptat cu bucurie".

TINERETUL La strînsul recoltei

● **Pe ogoarele gospodăriilor agricole de stat din regiunea Maramureș se desfășoară din plin campania de recoltare a porumbului. La această importantă acțiune participă zilnic sute de utemiști și tineri. Pînă în prezent ei au recoltat prin muncă patriotică, peste 2 000 ha cultivate cu porumb.**

● **Alături de ceilalți lucrători de la G. A. S. Ozun, raionul Sfîntu Gheorghe, au lucrat voluntar timp de șapte zile, sute de elevi și eleve de la Școala medie nr. 2 din oraș. Rezultatele muncii lor se concretizează în sute de tone de cartofi recoltați.**

● **Paralel cu strînsul recoltei, în unitățile agricole socialiste se desfășoară și însilozarea furajelor. Și aici utemiștii și tinerii sînt prezenți în număr cît mai mare. La G.A.S. Fălticeni, bunăoară, tinerii muncitori și elevi din oraș au însilozat prin munca patriotică peste 150 tone de coceni.**

PRIMELE BUCURII

ZILELE DE ȘCOALĂ au adus multe bucurii pionierilor de la Școala medie nr. 2 din Bîrlad. Revederea cu colegii, manualele școlare pe care le-au primit gratuit, primele lecții și, bineînțeles, primele note, sînt doar cîteva din aceste bucurii.

Ascensiunea pentru însușirea de noi cunoștințe a reînceput. Lecțiile introductive de istorie a patriei de la clasele a VII-a i-au făcut pe pionieri să îndrăgească încă de la început această disciplină.

În laboratoarele de chimie, fizică și științele naturii i-au întîmpinat nenumărate surprize. Au fost expuse colecțiile de materiale didactice lucrate în timpul vacanței, au văzut diferitele aparate cu care vor lucra în acest an.

Primele note foarte bune au și început să apară în cataloage. Pionierul Arsene Lucian a primit nota 10 la limba romînă și 10 la zoologie, Chiper Mariana a primit 10 la geografie, iar Sîrghie Marilena — 10 la limba romînă.

Și micuții din clasele I se străduiesc să obțină rezultate frumoase. Astfel Aur Adrian și Strătilă Dorina au obținut nota 10 la scriere.

★

PRIMELE REZULTATE LA ÎNVĂȚĂTURĂ au început să se arate și la Școala de 8 ani nr. 10 „Emilia Irza" din București. Iată doar cîteva exemple: Cocescu Vlad din clasa V-a C a primit nota 9 la limba romînă, Frînculescu Valeriu din clasa a V-a C 10 la istorie, Nădrag Ion din clasa a VI-a D 10 la geografie, Mutihac Radu dintr-a V-a B 10 la limba romînă și 10 la matematică.

★

PRINTRE OBIECTELE NOI pe care le studiază în acest an pionierii claselor a V-a de la Școala medie nr. 2 din Craiova se află botanica, limba rusă și franceză... Primele note obținute atît de pionierii claselor a V-a cît și de ceilalți din școală sînt foarte bune. Iată cîteva: clasele a V-a: Pocioagă Radu — 10 la matematică, Mirea Marinică — 10 la romînă, Lehren Roda — 10 la geografie; clasele a VII-a: Păducel Nicușor — 10 la limba franceză, Smarandache Ion — 10 la fizică.

Vă urăm și pe mai departe, copii, succes deplin!

Desen de PUIU MANU

PALATUL PIONIERILOR, PALATUL VOSTRU DRAG, VĂ AȘTEAPTĂ!

Duminică, Palatul pionierilor din București și-a deschis porțile. Reintorși din vacanța mare, cu forțe noi, pionierii și școlarii din Capitală se vor bucura și în acest an școlar de petrecerea unor zile plăcute și interesante la palatul lor drag, pe care-l vor regăsi mai frumos mai ospitalier.

În dimineața zilei de 29 septembrie, pe scena sălii de teatru, trompetele pionierești au dat semnalul de începere a noului an de activitate, după care formațiile artistice ale palatului au evoluat în cadrul unei serbări pregătite cu acest prilej. A fost un fel de spectacol-afiș care a oferit micilor participanți momente de încîntare. Titlul însuși al spectacolului e sugestiv: **„Palatul pionierilor, palatul vostru drag, vă așteaptă!"**

Peste 13 000 dintre cei mai buni pionieri și școlari din București vor fi cuprinși săptămînal la activitățile educative de masă, la filme, spectacole și la cercuri.

Agenda manifestărilor din acest an se anunță deosebit de bogată și variată. Astfel, pentru cunoașterea, de către pionierii și școlarii care frecventează palatul, a drumului glorios de luptă al partidului nostru, se vor organiza numeroase întîlniri cu activiști de partid, vizite la monumentele istorice și la casele memoriale, la Muzeul de istorie a P.M.R., se vor organiza adunări pionierești și simpozioane la sala P.M.R. de la Palatul pionierilor ș.a.m.d. Iată temele unor asemenea acțiuni: „Recunoștință vie partidului iubit" (4 oct. ora 9), „Oamenii muncii luptă pentru traducerea în viață a hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al P.M.R." (16 oct. ora 9), „Slăvim în vers și cîntec partidul nostru drag", (8 dec. ora 9).

Un mare accent se va pune anul acesta pe organizarea și desfășurarea unor ample acțiuni sub semnul întîmpinării celei de-a 20-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

Periodic se vor organiza acțiuni variate, atractive — cu participarea nemijlocită a pionierilor la pregătirea acestora —privind cunoașterea mărețelor înfăptuiri obținute de poporul nostru pe drumul desăvîrșirii construcției socialismului. Pe această temă vor avea loc programe de filme documentare și scurt-metraje, jurnale de actualități, simpozioane, întîlniri cu eroi ai muncii socialiste, vizite în fabrici, pe șantiere și pe ogoare, concursuri gen „Cine știe, răspunde" etc.

Ca și în ceilalți ani, palatul va organiza serbări pionierești, întreceri sportive, vizite în întreprinderi și gospodării agricole, excursii și drumeții atît în vacanțe cît și în timpul anului. Multe dintre acțiuni vor fi organizate la casele de cultură ale tineretului sau direct în unitățile de pionieri din Capitală și din comunele subordonate orașului.

Copiii care vin la Palatul pionierilor au posibilitatea să cunoască mai îndeaproape viața popoarelor și a copiilor din țările frățești, participînd la festivitățile consacrate sărbătorilor naționale ale acestor țări, la filmele pe această temă, participînd totodată la schimbul de corespondențe cu organizațiile de pionieri din aceste țări, schimb organizat în cadrul „Camerei prieteniei".

Pentru cunoașterea luptei pentru pace, a luptei de eliberare a popoarelor din țările coloniale, pionierii și școlarii vor asista la matinee, convorbiri și întîlniri cu ziariști, personalități ale vieții publice și obștești etc.

La Palatul pionierilor copiii vor învăța cele mai frumoase cîntece și poezii patriotice, jocuri pionierești, pregătindu-se în vederea obținerii distincțiilor pionierești și vor participa la o serie de spectacole noi, prezentate de cercul de teatru și teatrul de păpuși de la Palat, precum și la programele de filme organizate săptămînal.

Cabinetul muncii cu pionierii de la palat va organiza numeroase activități pentru activele pionierești din Capitală, sprijinindu-le concret pentru ca acestea să poată desfășura o muncă eficace în unitățile de pionieri, creîndu-le astfel premise în vederea dobîndirii titlului de fruntaș.

Între 24—30 septembrie a.c., unitățile de pionieri din Capitală au avut posibilitatea să viziteze Palatul pionierilor, pentru a-și alege activitățile dorite, pentru a lua cunoștință o dată mai mult de minunatele condiții create aici, prin grija partidului, pentru petrecerea de către cei mici a unor zile frumoase, interesante și folositoare.

Palatul vostru drag vă așteaptă, copii!

AL. MIHU

1. Primele zile de școală înseamnă și primele zile de activități la Palatul pionierilor, la toate Casele pionierilor din țară. În București, orchestra și-a reluat activitatea.

2. Atențiune! Atențiune! La stația de radioemisie a Palatului pionierilor se stabilește o nouă legătură.

3. „Din primăvară pînă acum ați crescut mari și frumoase, florile noastre dragi" par să spună ochii micilor crescători de plante și flori de la Palatul pionierilor.

Sfaturi pentru micii naturaliști: octombrie

Zilele au devenit mai scurte și nopțile mai lungi. Frunze multicolore se scutură neîncetat de pe ramurile pomilor, rămîn o clipă suspendate în aer, luîndu-și rămas bun, apoi se aștern într-un covor foșnitor. Păsările pleacă spre alte meleaguri mai calde. Întreaga natură se pregătește pentru iarnă...

După ce în lunile trecute ați recoltat de pe lotul școlar diferite fructe și semințe și le-ați depozitat în plăcuțe etichetate, acum începeți pregătirile pentru anul următor.

Întreg terenul destinat cultivării plantelor este prelucrat cu sapa pentru îndepărtarea buruienilor și a părților uscate ale plantelor. Aceste resturi, împreună cu frunzele care cad, se depozitează într-un loc potrivit în scopul de a obține din putrezirea lor pămînt vegetal atît de important pentru cultura plantelor. O parte din frunze vor fi folosite pentru acoperirea smochinilor, panselelor, părăluțelor și a trandafirilor, plante ce trebuie protejate, pe timpul iernii, împotriva gerurilor.

Cerealele de toamnă ajunse în pămîntul bine afînat încep să înveselească cu culoarea lor verde primul colț din culturile anului viitor.

Se sapă gropi pentru plantatul arborilor și arbuștilor în primăvara următoare.

Toamna, o parte din teren rămîne neplantat. Acesta se sapă la o adîncime de jumătate de casma, cu care ocazie se vor aplica și îngrășămintele naturale; în felul acesta, în primăvara următoare, cînd vom prelucra normal terenul, făcînd săpătură adîncă, vom dispune de un sol îngrășat și refăcut. În pepinieră și livadă se sapă printre rînduri și se aplică îngrășăminte.

Se scot bulbii de gladiole și se așază într-o încăpere uscată și caldă pentru accelerarea procesului de uscare, iar tuberculele de dalii, după ce au fost verificate, se așază în lădițe pentru păstrare.

Pentru păsărele — prietenele voastre — care iernează la noi, colectați în această lună fructe de mălin, păducel, măceșe pe care le puneți la uscat. Acestea vor servi drept hrană pentru ele atunci cînd zăpada va acoperi totul.

Prof. VIORICA DUMITRU

Ce a discutat Valerica cu un 10

Primul 10 primit în clasa noastră, în noul an școlar, a fost la geografie. L-a primit bucuroasă Valerica Ciorici.

— Te bucuri? — a-ntrebat-o nota 10, zîmbindu-i din carnet.

— Desigur, de cînd te-așteptam! a spus Valerica.

— Da... Dar colegii tăi de ce se bucură? Doar nu la ei în ospeție am sosit, ci la tine!

— La mine, dar eu sînt o mică parte din clasa a VI-a A, nu? Ori, 10-le meu e și al lor... Tu, dragă notă bună, ești, ca să zic așa, primul semn că în noul an am pornit-o convinși să învățăm numai bine și foarte bine.

Iată de ce ne bucurăm cu toții.

(După corespondența lui **Alion Ilinca**, cl. a VI-a A, com. Poiana Tecuci).

Didel și floarea de colț

Ionescu P. Didel e un turist pasional, un drumeț cu experiență! A dovedit-o pe deplin în lunile de vacanță. Și obișnuința, se zice, e a doua natură. Lui Didel nu-i pasă nici de distanțe, nici de timp. De aceea și întîrzie la școală. Cum s-ar putea ca un drumeț ca el să treacă nepăsător pe bulevard?! Se oprește ici, zăbovește colo... Cît despre cum sună clopoțelul de intrare la prima oră, asta e o amintire de anul trecut. Didel intră numai „după".

...E dimineață și aerul rece de toamnă îi amintește încercatului turist atmosfera marilor înălțimi alpine. Cu pas domol, cu priviri agere, Didel străbate strada. Ia te uită, se schimbă vitrina cinematografului! Didel se apropie curios, dar se oprește cutremurat: chiar în fața cinematografului un indicator turistic înfățișa o inscripție care nu-l putea lăsa indiferent pe curajosul turist: „Loc primejdios! Nu zăbovi! Pericol de avalanșă pe versantul absențelor!"

Didel ar fi vrut să protesteze, dar disciplina sa de turist încercat își spuse cuvîntul. Trecu în fugă prin fața cinematografului și ajunse la stadion. Se desfășura un antrenament la ștafetă, 4×100 m. Schimbul unu, doi, trei... Dar, surpriză: al treilea atlet, în loc să continue cursa spre schimbul patru, părăsi pista stadionului, alergă spre poartă și-i întinse grăbit, ștafeta lui... Didel: „Continuă tu! Îți urez să obții un timp bun!" Cum Didel era și un sportiv încercat, nu mai stătu pe gînduri și începu să alerge în direcția pe care i-o indicase tînărul atlet. Din fugă, observă că pe bețișorul ștafetei era lipită o hîrtiuță cu următorul cuprins: „Al patrulea schimb trebuie să ajungă înainte de sunetul clopoțelului!".

Din pricina grabei, nici nu văzu că la panoul circului apăruse un nou afiș: „Spectacol nou! Spectacol mare!

Tigri, elefanți și lei.
Cai dresați și cimpanzei,
Omul care-nghite săbii
Și cotoi dresați de vrăbii!"

Cînd intră în clasă, constată că nu mai era nimeni în afară de el. Venise primul. Și mare-i fu mirarea cînd zări pe banca lui o frumoasă floare de colț, trofeu al drumeților consacrați. Atîta doar că era lucrată din sugativă albă, dar la urma-urmelor, sensul contează!

Ionescu P. Didel se așeză mîndru și liniștit în bancă. Atunci, de pe culoar, unde stătuseră pitiți, intrară veseli colegii.

OVIDIU ZOTTA

Obiectul agricultura

PRIMA LECȚIE

Priveam lotul școlar așa cum arată acum, toamna. Nu mai avea nimic din verdeața din primăvara. Dar recolta de toamnă vorbește despre hărnicia copiilor, despre grija cu care ei au îngrijit tot timpul culturile lor. Varza a fost recoltată, roșiile de toamnă sînt numai bune de cules, iar cartofii par să nu mai aibă răbdare așteptînd culesul: din loc în loc ies afară, dezvăluindu-se mari și frumoși.

Prima lecție de agricultură la clasa a VI-a a Școlii de 8 ani din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Arad se face în „clasa" de sub nucul mare, aflat chiar pe lotul școlar. Tovarășul profesor le face cunoscut copiilor că anul acesta, în cadrul orelor de agricultură, vor studia legumicultura, pomicultura și viticultura. Și Cosușneanu Angela, și Heuberger Magdalena, și Iana Dumitru, și Gerner Caterina sînt copii harnici, care au lucrat cu multă dragoste și atenție, mai cu seamă la lecțiile practice pe lotul școlar. Pe lîngă cereale ei au cultivat legume, pomi, viță de vie, multă lucernă, sfeclă și cartofi.

Faptul că pe lot au făcut și muncă de cercetare — în sensul că au făcut culturi comparative, cu porumb de diferite soiuri, cu multe soiuri de cartofi și cu diferite feluri de îngrășăminte chimice și o colecție de 38 de plante, i-a ajutat pe copii să înțeleagă mai bine necesitatea aplicării normelor agrotehnice, munca științifică de lucrare a pămîntului.

Multe din orele de agricultură din anul trecut au fost făcute fie la G.A.C. „Grivița Roșe", fie la gospodăria de stat. Legăturile pe care le întrețin pionierii de aici cu stațiunea experimentală a micilor naturaliști din Timișoara, toate aceste ore practice, munca pe lot îi ajută, de asemenea, pe copii la înțelegerea specificului gospodăriei colective din comună, îi ajută să se pregătească pentru munca lor viitoare. Mulți dintre elevii de azi vor munci în gospodăria de aici. De felul cum se pregătesc acum, de felul cum își însușesc lecțiile la agricultură, depinde felul în care ei vor face peste ani ca ogoarele patriei să rodească din ce în ce mai bogat.

★

Era o zi frumoasă de toamnă. Copiii din clasa a VI-a începuseră un an școlar nou. Prima lor lecție de agricultură se făcea direct pe lotul unde, un an întreg, munciseră, studiaseră.

E. SKIBINSKI

POPA TITICA cl. a V-a

GURĂU IONEL cl. a V-a

ABEABOERU GEORGETA cl. a VII-a

Desene de PUIU MANU

Azi, concert!

Cuvîntul „concert" are o rezonanță a lui. Cînd îl rostești, îți vine în minte o sală de spectacole spațioasă, publicul darnic în aplauze, iar pe scenă, formația de orchestră, cu bărbați gravi, îmbrăcați în frac. Așa stau lucrurile și în comuna Popești din raionul Focșani, cînd e concert. Sala noului cămin cultural — un cămin nou și foarte frumos — strălucește sub ploaia de lumini a tuburilor fluorescente, publicul iubitor de muzică — și muzica e îndrăgită de toți colectiviștii! — aplaudă, iar instrumentiștii... Nu, aici facem o rectificare; instrumentiști sînt, dar nu îmbrăcați în frac și nici tocmai-tocmai gravi, ci mai degrabă veseli, purtînd frumoase costume pionierești. E vorba — ați ghicit — de orchestra pionierilor din această comună. E o formație numeroasă, cu vreo 85 de membri, dar aplauzele nu le primesc pentru că sînt numeroși, ci pentru că sînt talentați și sîrguincioși. Cum arta nu cunoaște vîrstă, micii instrumentiști au staturi diferite, în schimb, cînd e vorba de interpretare, sînt la aceeași înălțime artistică. Orchestra are de toate: și acordeoane, și viori, și țambal, și baterie... Ba chiar și contrabas! La una din repetiții i-am cunoscut mai îndeaproape pe cîțiva harnici interpreți cu cravate roșii: Boeru Geta — acordeonistă, Gurău Ion — violonist, Serea Marcel — maestru la țambal. Ca și o echipă de fotbal, formația orchestrală are succes numai prin efortul colectiv. Micii iubitori de muzică au învățat, o dată cu măsura cea mai simplă, că talentul și experiența unuia singur nu e de ajuns. Toți trebuie să cînte bine. Cei cu vechime mai mare (ca Vătășescu Constantin, care e în orchestră de vreo doi-trei ani) îi ajută pe debutanții de felul Lilianei Căldărescu, care e abia de două luni în formația lor.

Repertoriul orchestrei e destul de bogat. El cuprinde lucrări dedicate patriei socialiste și partidului nostru, cîntece pionierești, melodii populare. Sînt și soliști vocali ca Partenie Florica sau Popa Titica. Omul cel mai îngrijorat de succesul Titicăi nu se află de obicei în public, ci tot în orchestră: e fratele ei, Popa Costel, care cîntă la vioară.

Iată deci în ce fel își petrec o parte din timpul liber acești copii. Mai mult, prin activitatea lor înlesnesc și altora ceasuri de încîntare artistică. E vorba, firește, de colegii lor și de părinții acestora, adică de auditorii concertelor. Așa cum pentru învățătură au primit în toamna aceasta o nouă școală, tot astfel, prin activitățile organizate pentru ei la căminul cultural, fiii colectiviștilor din Popești sînt ajutați să pătrundă din ce în ce mai departe pe tărîmul artei și culturii.

— Azi, concert!

— Succes, copii!

SANDU ALEXANDRU

La culesul porumbului

Cîntecul pionieresc străbate pînă departe, spre întinderile de aur ale ogoarelor cu porumb. Și cum ritmul vesel al cîntecului te-ndeamnă la mers voinicesc, iată-i pe pionieri deja înșirați printre porumbi. Doar „planificarea" se făcuse încă de la școală, înainte de a porni să-i ajute pe colectiviști: pionierul și rîndul de porumbi!

Fruntașii la învățătură — Vereștoi Ana, Munteanu Romica, Socaci Alexandru, Chira Viorica, Sasu Titus, Neagu Eugenia și mulți, mulți alții — nu s-au dezmințit nici de această dată: au fost într-una în fruntea micilor culegători.

După două ore, camioanele încărcate vîrf cu rodul muncii pionierilor, se-ndreptau vesele către hambarele colectivei.

Mîndri că la belșugul colectivei a contribuit puțin și munca lor, pionierii au pornit-o voinicește înapoi către sat; nu înainte însă de a primi laudele activistului raional de partid.

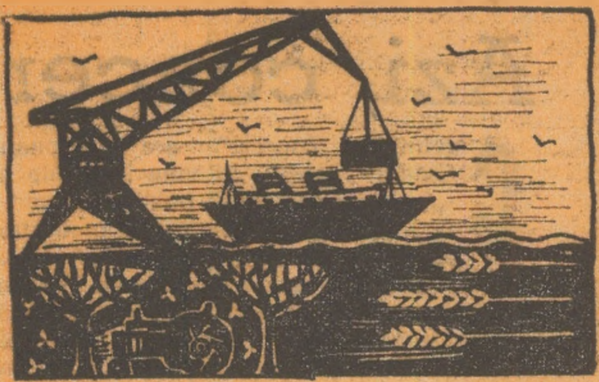
(După corespondența pionierei BOTORCEA RODICA com. Lechința, raionul Bistrița)

Și hărnicia, se știe, este o calitate a pionierilor. Iată că ei dovedesc lucrul acesta și acum cu prilejul recoltării porumbului.

Foto: GR. PREPELIȚĂ

PE-UN PICIOR DE PLAI

De mi-ar fi cîntul bogat...

Frunză tremurînd în vînt.
Cît aş vrea s-adun în cînt
Tot ce azi sub ochii mei
Creşte peste munţi şi văi,
De la Dunăre la mare,
Pe cîmpii fără războare !

...De mi-ar fi cîntul bogat
Ca şi lanu-n vînt plecat,
Daca-ar fi fără sfîrşit
Ca şi lanul înfrăţit,
Tot n-aş putea să adun
Şi în cîntul meu să spun
Bucuriile de-acum !

Culeasă de **VICTOR RUSU**, învăţător, com. Brezniţa, raionul Tr. Severin, reg. Oltenia

EUGEN FRUNZĂ

Umăr la umăr

Dacă m-ar întreba cineva ce anume mi-a plăcut în scrisoarea primită de la Andrei Viorica, elevă în clasa a VIII-a la Şcoala medie nr. 3 din Bucureşti, aş răspunde că mi-a plăcut totul, absolut totul.

De ce ? În primul rînd pentru că e scrisă cu adevărată pasiune, cu entuziasm tineresc şi cu încredere în oameni, în forţa gîndirii şi a învăţăturii.

Şi în al doilea rînd, pentru că e frumos alcătuită, corect formulată, curată ca limbă şi stil.

Dragă Viorica, îngăduie-mi să extrag cîteva pasaje din scrisoare ca să le cunoască şi colegii tăi din alte şcoli.

Iată chiar fraza de început :

— „Să învăţ, să acumulez mereu cunoştinţe noi, aceasta îmi este cea mai arzătoare dorinţă".

Apoi o comparaţie frumoasă, pe care eu o corectez schimbînd un singur cuvînt, adică în loc de „castel" scriu „cetate".

— ...cartea se aseamănă foarte bine cu o cetate ce ascunde nepreţuite comori, dar care are porţi grele acţionate de mecanisme complicate".

Pe urmă părerea ta cu privire la condiţiile de învăţămînt create în ţara noastră de către regimul democrat-popular :

— „Astăzi, datorită grijii pe care statul nostru o are pentru învăţămînt... cartea este accesibilă tuturor copiilor, cu excepţia celor leneşi..."

Şi, în sfîrşit, gîndul cu care îţi închei scrisoarea :

— ...Sînt datoare să învăţ, ca astfel să contribui la progresul cultural în ţara noastră, să ajut la desăvîrşirea construcţiei socialiste".

Am citit cu bucurie aceste rînduri, care mă fac să cred că eşti o elevă silitoare, conştientă de foloasele învăţăturii şi de răspunderea ce o ai faţă de ţara ta, faţă de viitorul întregului popor. Te rog din toată inima să nu uiţi niciodată propriile tale gînduri de astăzi.

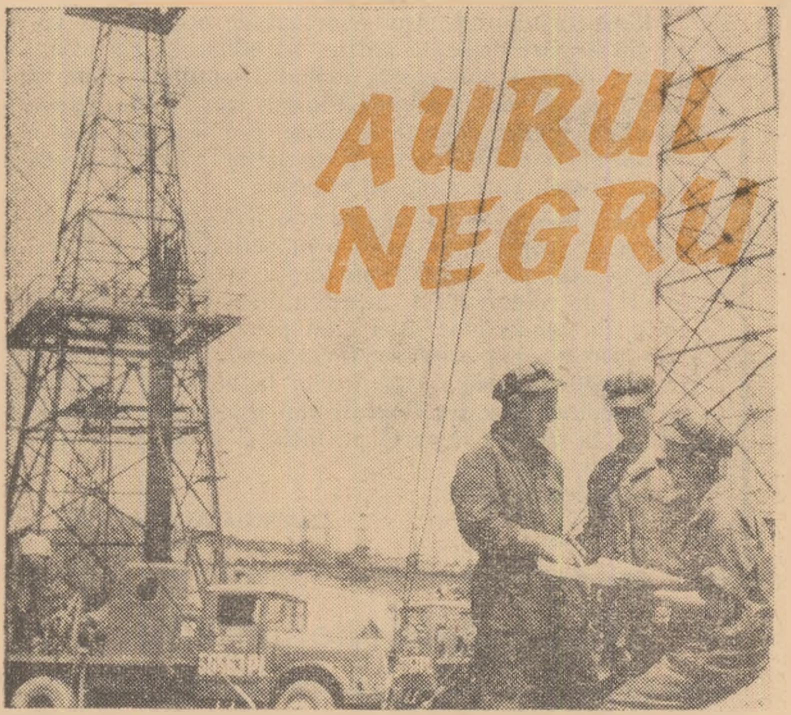
Şi te mai rog ceva.

După cum ştii, nu toţi copiii judecă destul de bine, nu toţi au conştiinţa răspunderii lor ca viitori cetăţeni şi constructori ai socialismului şi comunismului. Unii sînt, într-adevăr, leneşi, alţii nedisciplinaţi, dornici de o viaţă uşoară şi fără ţel. Puţini cîţi sînt, aceştia îşi fac rău lor înşişi, dar uneori exercită şi o influenţă proastă asupra unor colegi mai şovăielnici. Care e datoria ta şi şi a tuturor elevilor serioşi, a pionierilor ? Fireşte, în primul rînd, să fiţi mereu exemplu în învăţătură şi comportare. Iar în al doilea rînd, să vă ocupaţi de colegii voştri rămaşi în urmă, să-i ajutaţi, să-i lămuriţi, să-i aduceţi pe drumul cel bun şi să vă bucuraţi împreună cu ei atunci cînd vor obţine succese.

E foarte frumos şi folositor să înveţi bine, dar tot atît de necesar este să ajuţi la îndreptarea altora. Statul nostru are nevoie de mulţi, cît mai mulţi oameni temeinic pregătiţi pentru marea operă pe care o făureşte pentru fericirea poporului. Voi, care aveţi „cea mai arzătoare dorinţă" de a învăţa, de a acumula cunoştinţe noi, să nu priviţi nepăsători la lenevia sau indisciplina altora. Faceţi în aşa fel încît întreaga clasă să devină o mîndrie a şcolii şi şcoala întreagă o mîndrie a patriei.

Sînt convins, dragă prietenă, că vei fi de acord cu mine şi te vei strădui să-mi urmezi sfatul.

AURUL NEGRU

În fiecare an, la 6 octombrie, poporul nostru sărbătoreşte Ziua petroliştilor, ziua acelora care scot din străfundurile pămîntului ţiţeiul — „sîngele industriei".

Ţiţei. Ulei de pămînt. Sîngele industriei. Aurul negru. De mii de ani îl folosesc oamenii, de multe secole este cunoscut şi în patria noastră. Dar puţini sînt aceia care ştiu ce luptă aprigă s-a dat de-a lungul secolelor pentru a smulge pămîntului această bogăţie, puţini ştiu cît de zbuciumată este istoria petrolului romînesc.

Imaginea primei sonde romîneşti în miniatură — întîlnită în muzeul republican al petrolului din Ploieşti, acţionată de cal — îţi aminteşte de sondorii prahovei de la jumătatea secolului al XVIII-lea, de tragedia vieţii lor... Sondorul, un om sleit de puteri, era legat cu o frînghie, apoi ortacii îl coborau în adîncuri la 50,100, 200 de metri. Era flămînd sondorul, iar acolo, în adîncuri, n-avea lumină, n-avea aer. În fiecare clipă îl pîndea primejdia de a fi asfixiat de gaze ori zdrobit de pereţii puţului în prăbuşire. Cîte 16 şi 18 ore se chinuia aşa, glăsuiesc documentele expuse, iar sondorului îi rămînea negreala, adică amarul vieţii. Înfricoşătoare imagine a trecutului.

Pe un alt perete, faţă în faţă cu imaginile din trecut, se află imagini din noua istorie a petrolului romînesc, făurită în anii puterii populare. Impresionantă este harta ce indică cum, astăzi, profesiunea sondăritului a trezit la viaţă alte regiuni ale ţării : Oltenia, Moldova, Muntenia, cu pădurile lor de sonde, cu instalaţiile de prelucrare a ţiţeiului, cu noile oraşe şi localităţi ale petroliştilor. În muzeu sînt prezentate, de asemenea, numeroase aspecte din munca şi viaţa petroliştilor de acum : chipuri luminoase de sondori lucrînd la modernele instalaţii de foraj 4L. D. ori sondori petrecîndu-şi timpul liber la cluburi şi în staţiunile balneo-climaterice. Înainte de a părăsi muzeul, îţi reţine atenţia o hartă a lumii, pe care pîlpîie peste 40 de beculeţe. Fiecare beculeţ indică o ţară din Europa, Asia sau Africa unde produsele ori utilajul industriei petroliere romîneşti se bucură de mare preţuire.

De la lacărit (începuturile profesiunii de sondor, datînd de peste un secol şi jumătate) şi pînă la folosirea izotopilor radioactivi în extracţia ţiţeiului, de la maghernițele dărăpănate de acum o sută de ani, numite distilării de ţiţei, pînă la cetăţile petrochimiei de la Oneşti ori Brazi, de la unsul osiilor de care, singura întrebuinţare ce se dădea ţiţeiului pe vremuri, pînă la firul de relon — Muzeul republican al petrolului din Ploieşti reconstituie prin exponatele sale întreaga istorie a petrolului romînesc din cele mai vechi timpuri şi pînă în zilele noastre, istorie pe care trebuie să o cunoască cît mai mulţi dintre voi.

A. MIRCEA

În sat la Aninoasa era o horă mare

— N-aşi fi crezut niciodată ca pămînturile acestea pot să dea un rod atît de bogat — spunea colectivistul Ion Stama. E adevărată vorba inginerului nostru agronom : o sapă la timp e egală cu trei ploi ! Numai că după ploi trebuie să aştepţi, pe cînd săpatul îl programăm noi. Acum, la cules, ţi-e mai mare dragul !

Într-adevăr, viile au rod bogat. Bucuria culesului e deplină. Porumbul a fost recoltat. Cele două pătule noi, spaţioase au fost umplute.

Gospodăria colectivă din Glăvile e o gospodărie nouă. De acest lucru îţi dai imediat seama. Două grajduri sînt abia terminate, iar al treilea e aproape gata. 5 remize pentru căruţe şi atelaje, o magazie cu o capacitate de 20 vagoane, două pătule, două ateliere de fierărie şi trei ateliere de rotărie...

Şi autocamionul e nou. Ultimele achiziţii cu care se mîndresc colectiviştii reprezintă maşina de tocat furaj pentru însilozare şi cele trei motoare pentru banţig şi pentru circulare.

Totul e nou şi trainic. Ca şi şcoala de 8 ani cu 5 săli de clasă aflată încă în construcţie. Dar colectiviştii sînt hotărîţi să o dea şi pe ea în folosinţă încă în acest an.

— Priviţi ce temelie are şi ce aspect modern — îmi atrage atenţia tovarăşul Ion Preoteasa, preşedintele Sfatului Popular Comunal. E şi asta o mîndrie a noastră. O înălţăm prin contribuţia colectiviştilor.

Trecînd peste dealurile glăvenilor, din satul Batireşti şi pînă în satul Aninoasa, am văzut terasările (pentru prevenirea erodării solului) ţinîndu-se de mînă ca într-o horă mare. Pe aici va fi plantată viţa nobilă cu care treptat se vor înlocui viile vechi, mai puţin productive.

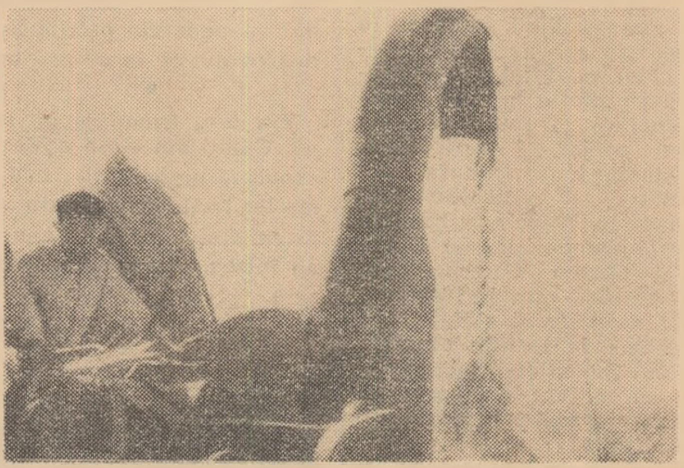
Adăugînd la acestea construcţiile noi şi celelalte succese obţinute în munca lor, colectiviştii din Glăvile au plinătatea sentimentului de trainicie şi prosperitate.

Toamna a adus în Glăvile bucuria deplină a culesului. Nici pionierii nu sînt străini de preocupările colectiviştilor şi nici de bucuriile lor. Aproape peste tot întîlneşti pionieri ca Iordănescu Marioara, clasa a VI-a, Turcu Alex., Preoteasa Marioara, Nedeluţ Elvira, clasa a VII-a, Roman Ana, clasa a V-a şi mulţi, foarte mulţi alţii. E nevoie de învelitul de toamnă al celor 15 ha de puieţi de pruni şi de meri, ei răspund prezent. Au predat circa 1100 kg de fier vechi şi participă cu însufleţire la recoltatul de toamnă. Ştiu ei să-şi împartă timpul astfel încît după terminarea lecţiilor să aibă vreme suficientă şi pentru... struguri sau prune.

Ei au curăţat aproape 800 kg de floarea-soarelui, dau ajutor la recoltatul cartofilor, au stivuit cărămizile pentru construcţii (în special pentru şcoală) şi, bineînţeles, cu o bucurie susţinută de dulceaţa boabelor de struguri sînt prezenţi şi la culesul viilor.

Aninoasa-Drăgăşani

M. CĂLIN

În anul acesta se va însiloza 200 tone furaj peste plan. Noua maşină de tocat coceni a intrat în funcţie.

Dealu ile Glăvenilor sînt pline cu soare şi cu struguri copţi. Pionierii dau bucuroşi ajutor la cules.

Propuneri constructive

Țara noastră promovează continuu o politică de pace și înțelegere cu toate popoarele, o politică care să asigure lumii liniștea și pacea atît de necesare construirii unui viitor luminos. Pe linia acestei politici de pace și prietenie cu popoarele lumii au fost și propunerile ministrului afacerilor externe al țării noastre, tovarășul Corneliu Mănescu, la actuala sesiune O.N.U. Arătînd că delegația romînă consideră că propunerea U.R.S.S. de a se convoca la începutul anului viitor o conferință a statelor membre în Comitetul celor 18 state pentru dezarmare, cu participare la cel mai înalt nivel, ar fi o măsură menită să asigure o discuție eficientă a acestei probleme, ministrul romîn a vorbit apoi de o serie de propuneri ale guvernului romîn menite să consolideze pacea. Astfel, el a vorbit pe larg despre propunerea guvernului romîn, făcută încă la a XV-a sesiune, de a se include pe ordinea de zi a O.N.U. punctul **„Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate dintre state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite"**. De asemenea, ministrul romîn a propus includerea pe ordinea de zi și a unor teme privind relațiile comerciale între state, importanța resurselor liberate de dezarmare pentru dezvoltarea în scopuri pașnice, precum și a unui asemenea punct ca **„Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare"**.

Importanța măsurilor propuse de țara noastră este evidentă.

Propunerile constructive prezentate în actuala sesiune aduc aportul țării noastre la eforturile necontenite ale omenirii spre pace și înțelegere între popoare. Cît de mult corespunde ideea creării de zone denuclearizate, prin largi înțelegeri regionale, aspirațiilor de pace și securitate ale tuturor popoarelor, o dovedesc și propunerile de denuclearizare privind zone ca Africa, Asia, Pacific și America Latină. Cealaltă propunere, privind tineretul, va duce, dacă va fi transpusă în viață de toate guvernele lumii, la formarea unui tineret — deci a unei viitoare generații — dornic de pace, prietenie și înțelegere între popoare.

PREZENȚE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

SALONIC

Pavilionul R. P. Romîne la Tîrgul internațional de mostre de la Salonic s-a bucurat anul acesta de un succes deosebit. O dovadă grăitoare în acest sens o constituie și faptul că valoarea contractelor încheiate de întreprinderile de comerț exterior depășește pe aceea a contractelor încheiate la tîrgul de anul trecut. De mult succes se bucură pe piața mondială mai ales produse ale întreprinderilor constructoare de mașini, produse chimice, medicamente, anvelope, uleiuri, instrumente muzicale etc.

BONN

La Köln, în R. F. Germană, s-a deschis Tîrgul alimentar la care participă anul acesta firme din 50 de țări. R. P. Romînă participă pentru a patra oară la acest tîrg. În cadrul pavilionului romînesc sînt expuse multe produse alimentare: conserve, miere, dulciuri, plante medicinale și aromate, băuturi alcoolice etc. mult apreciate de public.

PARIS

Pe ecranele pariziene rulează, de cîteva zile, prima coproducție franco-romînă, filmul „Codin", regizat de Henri Colpi, după romanul lui Panait Istrati. Acest film a primit la Festivalul internațional de la Cannes premiul pentru cel mai bun scenariu.

ȘTIRI DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

La 1 octombrie poporul chinez a sărbătorit 14 ani de la proclamarea R. P. Chineze

● În provincia Sințzian situată în extremitatea de nord-vest a Chinei, producția industriei ușoare a crescut cu 27 la sută în perioada anilor 1958—1962. Aici au fost construite noi fabrici de bumbac, lînă, mătase, articole din piele, hîrtie, vase emailate, sticlă etc.

● Pînă la eliberare, în insula Hainan din provincia Guandun existau numai opt școli pentru începători. De aceea, aproape întreaga populație a insulei era analfabetă. În prezent, aici funcționează circa cinci sute de școli pentru începători.

● În anii grei ai asupririi imperialiste țăranii din provincia Guicijou n-au văzut nici un film. Acum, în 63 din cele 79 de județe ale provinciei, au fost construite cinematografe, iar în toate județele există caravane cinematografice.

● În capitala R. P. Chineze, Pekin, pe lîngă Conservatorul central funcționează o școală pentru copii care au aptitudini muzicale. Școala este bine utilată; ea dispune de săli spațioase, luminoase, numeroase instrumente muzicale speciale pentru copii. Sub conducerea unor profesori renumiți, copiii pătrund aici tainele muzicii.

Pictor la 4 ani

Deși are numai patru ani, Chen Lei este un pictor renumit printre copiii din R.P. Chineză. Una din compozițiile sale (cea din imagine), se află expusă în sala de Artă populară din Chengtu, provincia Szechwan. În medalion: micuțul Chen Lei lucrînd.

În timpul iernii — trotuare încălzite

MOSCOVA. Institutul de construcții „V. V. Kuibîșev" din Moscova a efectuat cu succes experiențe în vederea încălzirii subterane a trotuarelor în timpul iernii. Anul acesta moscoviții vor avea prilejul să călătorească pe trei străzi pe care, datorită bateriilor subterane, nu vor mai întîlni zăpadă sau ghețuș.

„Contabil" electronic

VARȘOVIA. „A.M.S.-1" este primul „creier" electronic pentru calculul matematic construit în R. P. Polonă. Această mașină denumită și „contabil" electronic poate alcătui în cursul unei zile de lucru statul de plată pentru 25—30 mii de muncitori.

În medie, „A.M.S.-1" efectuează aproximativ 4 000 de operații de calcul matematic pe secundă.

Primul nou-născut într-o familie de cosmonauți

Tamara Titova, soția cunoscutului cosmonaut Gherman Titov, a născut o fetiță care cîntărește 4 kilograme și 200 grame, avînd o lungime de 53 centimetri. Medicii au declarat că „mama și fiica se simt excelent". Acesta este primul copil al familiei Titov și totodată primul nou-născut într-o familie de cosmonauți.

O dată cu deschiderea școlilor, în multe localități din S.U.A. rasiștii au intensificat și mai mult teroarea împotriva copiilor negri care au „îndrăznit" să se înscrie la școli frecventate de copii albi.

Rasistul: Vrei să înveți la școala noastră? Lasă că te „învăț" eu...

Desen V. VASILIU

SPAIMA RASIȘTILOR

...Jimmie Robinson avea 16 ani și într-o învălmășeală, un polițist a ochit cu pistolul, a tras și l-a ucis. De ce? „Din greșeală" s-a scuzat simplu polițaiul...

...Erau patru acolo, pe banca aceea: Cynthia Wesley, Carol Robertson, Denise McNair și Addie Mae Colins. Denise avea 11 ani, toți ceilalți — 14. Stăteau și se rugau în biserică... Și deodată — explozia aceea îngrozitoare! Afară — pe oameni i-a vestit de groaznica nenorocire ce se petrecuse în biserica pentru negri, geamurile sparte, ușa aruncată înlături, vaietele și gemetele celor care mai erau încă în viață. Cînd i-au scos pe targă patru omuleți cu părul sîrmos și ochii măriți de groază nu mai trăiau. Erau cei patru copii: Cynthia, Carol, Denise și Addie...

...La 13 ani îndrăgești natura, zburzi, călătorești, îți place să te plimbi. Virgil Weid avea tocmai 13 ani. Într-o dimineață, a ieșit în afara orașului să se plimbe cu bicicleta și... dus a fost. Către seară, părinții au primit vestea că Virgil a fost ucis..

...Cînd soarele scăpăta către asfințit, locuința unui negru a făcut explozie din motive „necunoscute"...

...Cinci case ale negrilor s-au aprins așa, „din senin", și au ars pînă în temelii...

Și toate acestea — ÎNTR-O SINGURĂ ZI!

Înnebuniți de spaimă în fața mișcării tot mai organizate a populației negre din S.U.A., rasiștii din Birmingham-Alabama au recurs la cel mai feroce mijloc de teroare — asasinatul. Datorită bombelor puse de ei au căzut victimă oameni nevinovați numai pentru că s-au născut cu pielea neagră, copii care abia au deschis ochii în viață.

Dar vremea cînd bombele reduceau la tăcere lupta pentru libertate a trecut. Sprijinită de albii cinstiți din America, de oamenii cinstiți de pretutindeni, populația neagră din S.U.A. e hotărîtă să continue lupta pînă la dobîndirea deplinei egalități în drepturi cînd și negrii vor putea ocupa orice slujbă, cînd și copiii lor vor putea merge, fără frica de a fi uciși, la orice școală doresc, cînd, în sfîrșit, și negrii vor fi considerați așa cum și sînt — oameni.

EM. E.

Pagini din istoricul aviației romînești

Liliacul

...Montesson, 18 martie 1906. O însorită zi de la începutul primăverii. Peste cîmpul lin aflat între Paris și Versailles, adie ușor un vînt ce-aduce cu sine zvon că natura se trezește din amorțirea-i de peste iarnă. Laborde, grăsuliul fermier ce pusese la dispoziție inventatorului simpatic terenul și o remiză, privea plin de uimire și admirație ciudata mașină ce fusese montată, acolo, în fața lui. Și pe drept cuvînt se minuna : adică elicea, care se învîrtea era ea capabilă să urnească „Liliacul" fără ca asupra roților să acționeze vreun motor ? Frămîntarea, neîncrederea chiar, pusesera stăpînire și pe alții aflați în preajma aparatului. Mecanicului Hokenjos lucrurile nu-i prea erau lămurite. Un singur om avea încredere deplină în reușită, chiar dacă ea nu avea să fie omologată, dat fiindcă nu era de față nici un reprezentant al Aero-Clubului francez. Acest om era inventatorul și constructorul „Liliacului", romînul Traian Vuia.

Dar de fapt ce fel de mașină era „Liliacul" și ce urmărea Vuia ? Încă de pe băncile școlii din Făget — aflat pe meleagurile bănățene — Traian visa să zboare. Dar nimeni nu lua în seamă visurile copilandrului a cărui istețime nu trecuse totuși neobservată. Zmeul lui cu zbîrniitoare și „telegrame", care le încurca grozav pe ale celorlalți, sau morișca de vînt au trezit doar de atîtea ori admirația. A vrut să ajungă inginer, dar sărăcia părinților nu i-a îngăduit în cele din urmă decît măruntа ocupație de secretar de avocat. Dar într-o buna zi tînărul secretar de avocat din Lugoj disparu fără urmă. S-a aflat apoi ca a ajuns la... Paris, nu însă, pentru a practica dreptul, ci pentru a da viața invenției sale la care lucrase pe tacute.

Vuia împlinise 30 de ani cînd prezentă Academiei Franceze de Științe memoriul prin care susținea îndrăzneața idee că un aparat mai greu decît aerul poate zbura. Și mai mult decît atît, el susținea ca va reuși să construiască un aparat de zbor, care să se desprindă de la pămînt prin mijloace proprii de bord. Acum, acesta era construit. Se afla în fața lui și fusese botezat „Liliacul"...

„Liliacul" era gata de încercare. O mîndrie caldă și o încredere justificată îl stăpîneau în acele clipe pe Traian Vuia. Aparatul era rezultatul muncii sale : el îl concepuse și-l construise în întregime.

Mecanicul Hokenjos aprinse cazanul, apoi Vuia introduse vana gazului în motor, apoi...

...„Liliacul" se pune în mișcare, înaintează lin, ia viteză lăsînd în urmă-i un nor de praf și... se desprinde de pămînt !

— Zboară ! exclamă uimit mecanicul.

— Mare minune ! grăiește entuziasmat grăsuliul fermier. Toți ceilalți sînt și ei entuziasmați.

Deci „minunea" s-a înfăptuit și, *pentru prima oară în istoria aviației*, un aparat de zbor mai greu decît aerul s-a ridicat de pe sol numai cu ajutorul mijloacelor sale de bord. Inventator și constructor romînul Traian Vuia.

Invidia „prințului"

Într-un amurg de august 1910 pe cîmpul Cotrocenilor din marginea Bucureștiului se găsea o mare mulțime. Pe cei vreo douăzeci de mii de oameni îi atrăsese un eveniment puțin obișnuit pentru acea vreme : o întrecere de aeroplane.

— Acela-i „Farmanul" franțuzului ! — remarcă un cunoscător, și tot el dă mai departe lămuriri celor strînși în preajmă-i :

— Iar cestălant, „Bleriotul" prințului !

Dar iată ! Dintr-un hangar este scos cel de-al treilea avion care, prin construcția sa se deosebește mult de celelalte două aparate de zbor. Prin mulțime străbate un murmur.

— Avionul lui Vlaicu ! Avionul lui Vlaicu... — se aude ca un ecou repetat.

Curînd începe și duelul din înaltul cerului. „Farmanul" pilotat de aviatorul francez Michel Molla se ridică lin, urmat de „Bleriotul" condus de prințul George Bibescu. Ultimul se înaltă spre albastrul cerului avionul construit și pilotat de inginerul romîn Aurel Vlaicu. Le ajunge pe primele două, trece pe deasupra lor, apoi urcă, urcă cu repeziciune spre înălțimi tot mai amețitoare. Molla îl urmărește cu admirație, „prințul" cu vădită invidie și ură. Nu era pentru prima oară cînd Vlaicu i se dovedise superior.

...În înaltul cerului n-a mai rămas decît Vlaicu. Virajele sale temerare dovedesc tuturor nu numai o înalta măiestrie de pilot, ci și deosebitele calități ale avionului construit de el. Mulțimea este cucerită, iar după aterizare, aviatorul este purtat pe sus, într-un binemeritat triumf. Prietenii săi îl înconjoară cu dragoste. Scriitorii Coșbuc, Vlahuță, Gîrleanu, Șt. O. Iosif îi strîng cu căldură mîna și-l îmbrățișează. În acea zi aviația romînă triumfase prin succesul pionierului ei, inventatorul, constructorul și zburătorul Aurel Vlaicu. Era un succes ce conferea Romîniei un loc de frunte în domeniul tehnicii aviatice mondiale de la începutul secolului al XX-lea. Dar pentru a ajunge aici aeronautica romînească străbătuse un drum lung, plin de greutăți, de opreliști...

„Drăcia lui Stoica"

...În cronica pionieratului aviației romînești își înscrisesera pînă atunci numele și alți înaintași. Ea consemnează în 1884 micuța „mașină de zburat" a țăranului Ion Stoica din Ormindea — Zarand, care a stîrnit admirație la Sibiu. Tot el inventează, mai tîrziu, un alt model, dar cu elice, căruia i se spunea „drăcia lui Stoica". În 1893 și 1894 se înscrie invenția lui Mihai Brănescu, un balon dirijabil dotat cu un aparat propulsor. Invenția nu s-a bucurat, de altfel ca multe altele, de interesul oficialităților burghezo-moșierești, care disprețuiau tot ceea ce era romînesc.

Propulsorul lui Ciurcu

Sub soarele arzător al unei zile de august din anul 1886, o mulțime de curioși invadase malurile Senei. Mii de parizieni urmăreau uimiți o barcă care, în ciuda faptului că n-avea nici pînze, nici vîsle, urca fluviul împotriva curentului. În schimb teribile bubuituri și puternice șuierături îi însoțesc alunecarea pe apele Senei.

Dar să vedem despre ce era vorba.

La pupa bărcii, pe un postament, cei doi ocupanți ai micii ambarcațiuni instalaseră un original motor : o butelie al cărui jet de gaze, de o forță neobișnuită, juca rolul de propulsor. Invenția aparținea celor doi oameni aflați în barcă, romînul Alexandru Ciurcu și francezul Just Boisson. Inventatorii experimentau astfel un propulsor, care constituia doar rezultatul unei etape din strădania lor de a rezolva încă de pe atunci dotarea unui aparat de zbor care să înfrunte oceanul aerian cu ajutorul forței de reacție.

Noi experiențe, noi speranțe. Apoi în timpul unei experimentări, explozia propulsorului perfecționat îi răpește viața lui Boisson. Ciurcu continuă singur lucrările, dar în cele din urmă, la capătul a încă patru ani de muncă încordată, lipsurile materiale îl copleșesc pe inventator. Propulsorul este părăsit. De atunci au trecut trei sferturi de veac.

Astăzi, ideea ce l-a preocupat pe inventatorul romîn este larg aplicată atît în aviație cît și în cosmonautică.

Mecanicul Popescu

File îngălbenite de vreme îl amintesc și pe un alt pionier al aeronauticii : mecanicul Dumitru Popescu din Tisești-Muscel care, pentru a-și pune în practică invenția, pleacă în 1904 la Viena. În capitala imperiului Austroungar, mecanicul romîn luptă cu sărăcia și greutățile pentru a da viață creației sale : cîrma dirijabilului. A închis însă ochii departe de patrie, fără a-și fi realizat visul căruia îi închinase scurta-i viață. Dar după cîte s-a aflat în acea vreme (în 1905) „invenția lui Popescu a ajuns în mîna contelui Zeppelin".

Turboreactorul Coandă

...Avea 19 ani cînd, în 1905, în atelierele Arsenalului Armatei din Dealul Spirei, a construit macheta unui avion propulsat de un motor cu reacție. Astfel și-or începe însemnarile biografii părintelui aviației cu reacție, romînul Henri Coandă.

Anii au trecut. Cel de-al II-lea Salon aeronautic de la Paris din 1910 înregistrează și numele tînărului inginer romîn. Printre vizitatori se remarcă și vestitul inginer Eiffel. Dar interesant ! El vine în expoziție multe zile în șir și se oprește în fața unui aparat. Se vede bine că este impresionat. De fiecare dată îl privește la fel de atent și-l cercetează minuțios. Un afiș prezintă acest avion fără elice sub denumirea de „turbopropulsor". Eiffel aude pentru prima oară de acest termen și toți sînt de acord că a fost lansat „în premieră".

Tuturor specialiștilor avionul le lasă o adîncă impresie, iar bogăția de idei originale, sistemul de propulsie și ingeniozitatea creatoare a inventatorului romîn stîrnesc admirația. Aveau în fața lor *primul avion cu reacție din lume : Avionul Coandă 1910 !*

În același an, pe aeroportul Issy-les-Moulineaux, primul avion turboreactor își ia zborul pilotat chiar de inventatorul său, Henri Coandă. Un accident provoacă însă la aterizare sfărîmarea aparatului. Inventatorul îl privește consternat, gîndindu-se la munca lui uriașă și la faptul că... nimeni nu dăduse atenție acestei încercări. Un lucru era însă foarte important : avusese loc primul zbor din lume cu un aparat cu reacție.

Și acest eveniment din istoricul aviației moderne nu îl contestă nimeni astăzi.

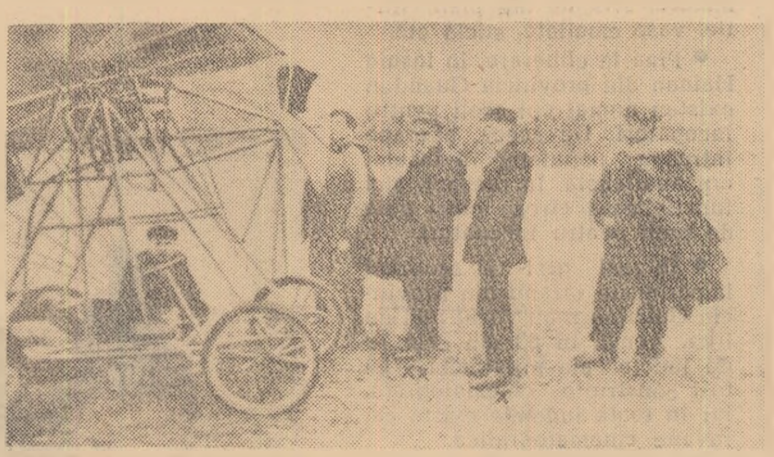
★

Țăranul Ion Stoica, Alexandru Ciurcu, mecanicul Dumitru Popescu, Traian Vuia, Aurel Vlaicu, Henri Coandă sînt cele mai proeminente figuri din galeria pionierilor aviației romînești.

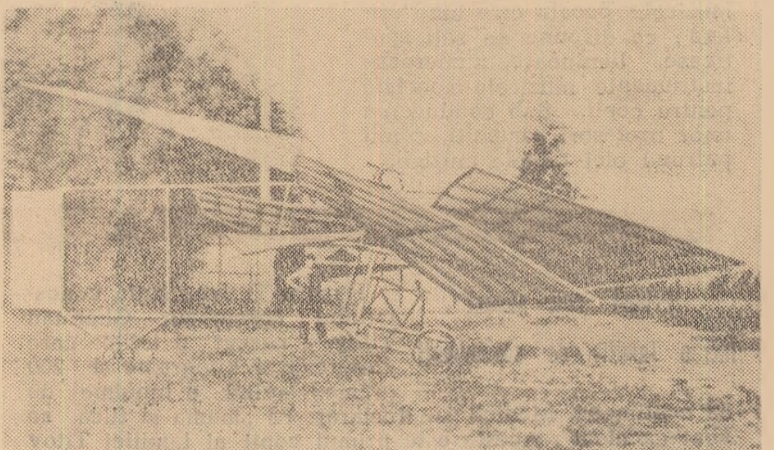
Astăzi țara noastră se bucură de un binemeritat prestigiu pe plan mondial în domeniul aviației, iar realizări în aerodinamică și viteze supersonice ca cele ale școlii aerodinamice romînești, conduse de academicianul Elie Carafoli sînt unanim apreciate.

În răstimpul vremii, pe drumul deschis de înaintași, poporul nostru a dat o întreagă pleiadă de constructori și zburători ce duc spre înaltul zărilor aripi romînești

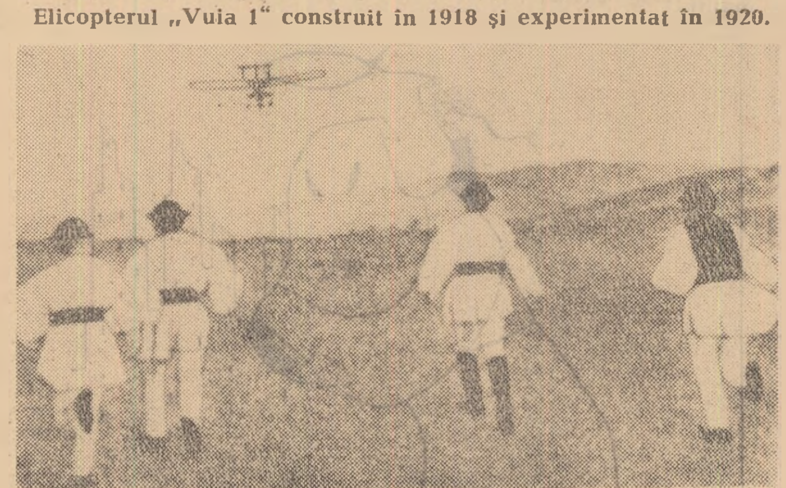
VAL TEBEICA

Aeroplanul „Vuia 2" la Bagatelle, în curs de montare. Alaturi de Vuia (X) asistă la această operație și Levavasseur (XX) directorul tehnic al Casei Antoinette, constructorul motorului.

Elicopterul „Vuia 1" construit în 1918 și experimentat în 1920.

Aurel Vlaicu decolînd pe cîmpiile Blajului. În urma aeroplanului : flăcaii care au ținut aparatul înainte de decolare.

DUMINICĂ, LA CHIRNOGI-OLTENIȚA

„Scînteia pionierului" s-a întîlnit cu cititorii

Dimineața cu cerul acoperit de nori și ploaia măruntă și rece motiva într-un fel liniștea ulițelor care parcă mai dormeau încă. Dar, la o anumită oră, pe poarta multor case au început să iasă pionierii, băieți și fete care se îndreptau spre sala cinematografului sătesc. Și, ca la un semn, de acolo a răzbătut pînă afară voiosul cîntec pionieresc „Azi e zi de sărbătoare".

Pentru pionierii unității din comuna Chirnogi, raionul Oltenița ziua aceasta s-a anunțat plină de noutăți: se vor întîlni cu redactorii de la „Scînteia pionierului", vor discuta despre gazetă, despre activitatea lor pionierească. „Citesc cu multă plăcere gazeta noastră, a pionierilor... — și-a început cuvîntul Olteniceanu Alexandra din clasa a V-a. Din paginile ei aflu multe noutăți despre viața și activitatea atîtor pionieri din țară"...

În discuțiile purtate am aflat multe lucruri interesante de la pionieri. Chiran Valeria, dintr-a VII-a, ne-a povestit despre frumusețea zilelor de vacanță, despre hărnicia pionierilor din comună care au ajutat colectiva la strînsul fructelor, al legumelor, despre participarea pionierilor la strîngerea plantelor medicinale, despre cele 3 000 kg de fier vechi pe care l-au strîns ei. Despre ajutorul pe care-l are activul pionieresc în articolele apărute în pagina a II-a a vorbit mai ales Trifan Maria, președinta unității. Tot de la ea am aflat hotărîrea pionierilor de a obține cît mai multe note bune și foarte bune. „Pentru aceasta, una din adunările pe care le vom ține va fi intitulată **Cum să învățăm mai bine**, adunare la care își vor spune cuvîntul fruntașii" — ne-a spus Maria. Pionierii Ghiță Dumitru, Poenaru Alexandru, Arsene Paulina, Dicu Gheorghe, Stanciu Eleonora, Nedelcu Victoria și alții au povestit, de asemenea, multe despre viața unității lor, despre întrecerile sportive, serbările pionierești prezentate în fața colectiviștilor...

După consfătuire, pionierii invitați de redacție au urmărit spectacolul prezentat de Teatrul Țăndărică din București. La apariția păpușilor, voioșia, care a domnit tot timpul întîlnirii, de altfel, a izbucnit nestăvilită în rîsul sănătos al copiilor.

L. NOVAC

Pionierul Ghiță Dumitru se pregătește să ia cuvîntul.

Vorbește Trifan Maria, președinta unității.

„Desenatoarea" unității, Arsene Paulina, își spune părerea despre desenele pionierilor apărute în gazetă.

CONCURSUL PENTRU INSIGNA DE POLISPORTIV

Primele întreceri

Cu mai bine o săptămînă în urmă, Stadionul Dunărea din Galați a găzduit o interesantă întrecere sportivă. Peste 40 de pionieri și școlari de la Școala medie nr. 4 din oraș s-au întrecut în cîteva probe atletice din cadrul Concursului pentru „Insigna de polisportiv".

Începutul s-a făcut cu proba de alergare — viteză, 60 m plat.

— Pe locuri, fiți gata, start !...

Și iată că prima serie a pornit și... a și ajuns! Pe primul loc: Giță Gh. cu 9,6 sec., urmat, în ordine, de Drăgan Mihai cu 10 sec. și Niloș Gh. cu 10,1 sec. La fete un bun rezultat l-a obținut una din fruntașele clasei a VII-a: Anastasiade Cecilia, cu 10 secunde. Timp foarte bun, sub normă, au scos majoritatea pionierilor.

După 20 de minute de la terminarea alergărilor au urmat întrecerile la săritura în lungime. Încă de la prima încercare, 16 băieți au sărit peste trei metri. La a doua, numărul lor a ajuns la 21. Cea mai bună performanță a obținut-o Niloș Gh. cu o săritură de 3,92 m. L-a urmat Giță Gh., 3,76 m și Tunsu Ionel, 3.65 m.

Nici fetele nu s-au lăsat mai prejos. Pregătirea de zi cu zi, pe care au făcut-o încă din prima zi a noului an școlar, a dat roade.

Din 20 de concurente, 18 au sărit peste 2,70 m, cîteva dintre ele obținînd rezultate deosebite, ca Anastasiade Cecilia, 3,68 m, Mihăescu Angela, 3,40 m, și altele.

Rezultate destul de bune s-au înregistrat și la aruncarea greutății. Pe primele locuri s-au situat Bordușanu Florin (5,90 m) la băieți și Horgeac Doina (4,60 m) la fete.

RADU BOGDAN

Nota redacției. Întreceri pentru „Insigna de polisportiv" au început în multe școli din țară. Cititorii sînt rugați să comunice în scris redacției felul în care se desfășoară în școlile lor întrecerile pentru „Insigna de polisportiv" și rezultatele înregistrate.

Sport SPORT Sport

ȘTIRI · ȘTIRI

BOX: O victorie categorică

Sîmbătă seara, pe Stadionul Republicii din București, R.P.Romînă a învins Scoția la un scor categoric: 9—1! Pe lista pugiliștilor romîni evidențiați în acest meci, la loc de frunte se află „cocoșul" Puiu Nicolae, I. Mihalik de la „ușoară" și „semimijlociul" debutant C. Niculescu.

Boxerii noștri au arătat, în general, o superioritate evidentă.

FOTBAL:

După victoria cu 7—2 (4-1) asupra Crișului, Steaua continuă să fie fruntașă în clasament. Alte rezultate: Dinamo București — Siderurgistul 5—1 (2-1); Petrolul — Steagul Roșu 1—0 (0-0); Farul — Rapid 3—1 (1-1); C.S.M.S. — Dinamo Pitești 2—1 (1-1); Știința Timișoara — Știința Cluj 3—1 (1-0); U.T.A. — Progresul București 1—1 (1-1).

CANOTAJ:

În cadrul „Regatei Snagov" — competiție internațională — la care au participat canotori din R.D. Germană, R.S. Cehoslovacă, R.P. Polonă, R.S.F. Jugoslavă și R.P. Romînă, canotorii romîni au cucerit 3 victorii în fața unor adversari redutabili la probele de 4+1, la 2 fără cîrmaci și la 4 fără cîrmaci.

SPORT PESTE HOTARE:

- *Selecționata olimpică de fotbal a R. S. Cehoslovace a întîlnit duminica trecută selecționata Franței în cadrul preliminariilor turneului olimpic. Cehii au învins cu 4—0.*
- *Sofia: Într-un meci contînd pentru optimile de finală ale „Cupei Europei" inter-țări, selecționata R. P. Bulgare a învins-o pe cea a Franței cu 1—0 (1-0). Returul va avea loc tot în toamna aceasta la Paris.*

Întrecerile sportive pot începe

Curtea Școlii de 8 ani din comuna Racova, raionul Buhuși, răsună de glasuri vesele — sînt pionierii! Veniți încă din primele ore ale dimineții, ei participă activ la acțiunea de reamenajare a bazei sportive simple. Harnicii pionieri Vlad Emilian, Butnaru Doina, Grecu Tatiana și Ghidu Ion, alături de ceilalți colegi, au pregătit terenul de sport. Acum totul este gata. Pionierii se vor întrece la multe discipline sportive, își vor petrece timpul liber plăcut și folositor.

Pionierii Școlii de 8 ani din **Cîmpulung-Moldovenesc** (centru), îndrăgesc mult sportul. Echipa de pitici este binecunoscută pentru meciurile frumoase, viu disputate pe care le susține cu celelalte echipe de fotbal din oraș.

Încă nu începuse anul școlar cînd pionierii și-au pus în gînd să amenajeze o bază sportivă. Rînd pe rînd au apărut un teren de baschet, unul de volei, groapa de sărituri și un teren de fotbal. Pionierii au muncit cu mult drag. Printre cei mai harnici au fost și Tataru Florin, Secuiu Marcel, Simionescu Eugenia. Cît de mîndri sînt acum pionierii! În curînd se vor întrece pe terenurile de sport, vor obține victorii frumoase.

Pionierii Școlilor de 8 ani nr. 1, nr. 7 și nr. 10 din **Turnu Severin** au participat cu mult elan la reamenajarea bazelor sportive simple existente. Astfel terenurile de volei sînt pregătite pentru viitoarele întreceri sportive.

ERATĂ

Desenul „SUNĂ CLOPOȚELUL" apărut în pagina întîi a gazetei noastre din 25 septembrie a.c. este executat de pioniera **Leibușor Blanca** de la Școala de 8 ani nr. 2 din Piatra Neamț.

Secretul ochilor vii

Cristina ar fi vrut să treacă timpul încet, dar timpul trecea repede și nu era o făptură pe care s-o poți opri și să-i spui: „Timpule, îmi place tare mult să stau vara la bunici, dar tu treci atît de repede!... Te-aș ruga să mergi mai încet, să numeri zilele mai rar și mai ales să faci ceasurile mai lungi".

Se vede că timpul, cu toate că fetița nu-l văzuse, îi ghicise gîndul: noaptea următoare ceasurile au fost mai lungi și Cristina s-a săturat de somn, iar dimineața s-a sculat mai devreme.

Satul se cuibărește în adăpostul dealurilor și Cristina are multe flori de cules pentru coroniță și pentru ierbare; astăzi însă merge iarăși la moș Bodole. Despre el spune bunicul că-i un om din cei mari și un meșter mare.

Încă de anul trecut, de cînd o văzuse pe Cristina modelînd lutul, moșul se uitase îndelung și-i spusese bunicului că „ist copil are un dar".

— Care dar? s-a mirat ea.

Și poate-n mintea lui moș Bodole s-o fi strecurat îndoiala că-i un capriciu de o vară al copilei, dar vara asta Cristina a migălit iarăși lutul și l-a prefăcut în chipuri de oameni. Numai ochii nu poate să-i prindă. S-a uitat de multe ori la statuia din mijlocul satului: ce ochi are statuia aceea! Chiar acum are să treacă s-o mai vadă o dată. I s-au întipărit bine trăsăturile: un chip senin, luminat și ochii care te privesc de cum te-apropii, iar gura parcă îți vorbește!.. Cine oare a fost omul?

. . . .

— Cine a fost omul? a repetat moș Bodole, ca un ecou, apoi a lăsat ușor pe colțul mesei ciocanul și dalta, de parcă ar fi fost făcute din sticlă, și-a scos ochelarii și s-a așezat pe piatra la care cioplea ...Așa făcea de cîte ori povestea.

— ...Era un flăcău, așa, ca de vîrsta feciorului meu: să tot fi avut treizeci de ani...

Într-o noapte am băgat de seamă că intră cineva în curte. Mă năpustesc afară cu bîta ceea noduroasă învîrtind-o-n aer, dar omul se apropie, se oprește în fața mea și se uită liniștit. Și liniștea aceea mi-a luat puterea dintr-o dată; îl aud cum îmi spune pe nume: „Moș Bodole". De unde mă cunoștea? Nu-l văzusem niciodată! „Moș Bodole, ascunde-mă, mă urmăresc jandarmii. Cu două ceasuri înainte de ziuă plec. N-ai văzut nimic, nu știi nimic. Dumneata ai dormit toată noaptea. Jandarmii... ai fi știind cum sînt..."

I-am deslușit chipul la lumina lunii ca la o lampă. Semăna cu feciorul-meu... Și m-a fulgerat un gînd: n-o fi oare comunistul pentru care jandarmii răscoleau de-o săptămînă satul?

A doua zi s-a auzit că un tînăr a sărit din mersul trenului: fusese urmărit; spre amiază l-au dibuit în pădure. L-au schingiuit și l-au plimbat seara prin sat... pesemne ca să se-nfricoșeze oamenii. A treia zi, la prînz, ne-au adunat pe toți acolo unde-i acum statuia; ne-au înșirat unul cîte unul și au trecut cu tînărul prin dreptul fiecăruia:

— „Spune, cine te-a adăpostit?" — strigau jandarmii. „Azi noapte ai fost în sat. Uită-te bine!"

Tînărul se uita la fiecare cu ochii aceea senini și încrezători și curați.

— „Mai atent, privește mai atent!" — strigau mai tare jandarmii. „El?... El?..." și ne îmbrînceau fără rușine. „Ăsta?"

Dar tînărul trecea mai departe:

— „Nu!"

—„Ăsta?" m-au îmbrîncit jandarmii cînd au ajuns în dreptul meu... „Uită-te bine".

Și tînărul s-a uitat bine și a trecut mai departe:

— „Nu!"

Aici bătrînul a făcut o pauză, așa, cam cît ar fi spus cîteva vorbe în gînd, pentru sine, apoi a adăugat cu voce stinsă:

— Noaptea l-au împușcat... S-a auzit detunătura... Jandarmii au zvonit c-ar fi murit din căzătura ceea...

Cine-o fi fost? De unde? Toată lumea se întreba. După un timp au aflat. Fusese un comunist. Un om cinstit. Chiar acela ce zvîrlise în aer, cu o săptămînă în urmă, depozitul fascist de muniție. Chiar unul din viteji ce împrăștiau în întunericul vieții noastre de atunci cuvintele luminoase din manifestele Partidului Comunist.

Și iarăși s-a oprit moș Bodole. Socotea c-a încheiat povestea.

— Și statuia?

— Statuia? Îmi rămăsese chipul acela întipărit în minte de parcă l-aș fi cunoscut de cînd lumea. Ochii mai ales... Și aici, vezi, Cristina, aici e tot secretul: dacă simți că ochii trăiesc, că vorbesc, că spun ceva, poți ciopli din piatră un om viu. A doua zi m-am apucat să dăltuiesc chipul în piatră. Și vedeam lîngă mine, în timp ce lucram, tînărul așa cum îmi vorbise în noaptea aceea, luminat de lună, așa cum se uitase cu încredere la mine, așa cum spusese „mulțumesc pentru găzduire"...

Cînd piatra a fost aidoma flăcăului, am așezat-o în cimitir, lîngă mormintele din colțul săracilor. Împrejurul ei creștea merișor înadins parcă ascunzînd-o de ochii unora... creștea merișorul, așa, ca un gărduț. Din cînd în cînd, pe tăcute, cîte o femeie punea flori proaspete pe umerii statuii...

Apoi au trecut vremurile grele...

Tovarășii acelui tînăr au adus lumina bucuriilor. Statuia flăcăului a căpătat și ea loc de cinste; au așezat-o în mijlocul satului.

Aici moșul s-a oprit și Cristina n-a mai întrebat nimic.

— Asta e povestea statuii, a adăugat el oprindu-și ochii pe fiecare bolovan de piatră, apoi a oftat de parcă rupsese din inima lui povestea: Mi-ai răscolit amintirile... Ei, și acum să vedem ce lucrăm, rupse bătrînul tăcerea; își puse ochelarii, luă ciocanul și dalta cu aceeași grijă și se uită la ele de parcă le-ar fi pus pentru prima oară în mînă, iar Cristina repeta în gînd așa cum repeta lecțiile înainte de lucrarea de control: „va să zică, ochii, ochii poți să-i faci dacă simți că trăiesc, că ard ca o flacără, că vorbesc, că sînt curați și demni și că sînt ochii unor oameni adevărați". Așa-i spusese moș Bodole.

A doua zi Cristina modela în lut un chip și chipul acela semăna cu moș Bodole.

DONA ROȘU

Desen: DANA MIHĂILESCU

MOMENT SPORTIV

Pe stadionul comunal
S-a-nfiripat un meci-vedetă.
Lovit de-a dreptul infernal
Balonul vîjîie racheta!

E-un joc dinamic, combinat,
— Declară unul ce-i privește —
Or fi copii, dar n-au ratat
Pînă acum... copilărește.

În gălăgia ce-i în jur,
Un cetățean din galerie,
Foarte didactic și matur,
Îi ispitește cu tărie.

— La catalog însă cum stați?
— Prea bine — numai 9... 10...
— Aici pe poartă, de marcați,
Și peste „10" puteți trece...

TITI GHEORGHIU

O carte interesantă pentru voi:

„Triumful comandantului"

de Mihai Stoian

„... Căpetenia dușmanilor și plecase, întorcînd din mers capul, ca să afle ce se mai petrece. Lui Aurel îi trecu prin minte să-l gîdile pe comandant, dar rămase cu mîna întinsă... Il luară iarăși pe sus, îngroziți.

— A fost la un pas de moarte, le zise doctorul, cînd îl readuseră pe Georgescu printre ai lui. Putea să se lovească la baza craniului. Joacă e asta?

— Luptă, zise comandantul.

Era palid și prietenos.

A doua zi, în preajma unui Intîi mai, trecătorii se întorceau pe stradă după băiatul cu cravată roșie și capul bandajat. Băiatul pășea demn, ca un adevărat comandant".

Cine era comandantul? Era... pionierul Georgescu Anton dintr-a VI-a B. Ce împrejurări, ce aventuri i-a fost dat să trăiască? Georgescu Anton, împreună cu cîțiva dintre colegii săi, într-o zi... Dar e mai bine să-l lăsăm pe autor —scriitorul Mihai Stoian, — să vă povestească. „Ascultați-l"... citindu-i cartea recent apărută în Editura tineretului, carte din care v-am redat mai sus un foarte scurt fragment și care vă face cunoștință și cu alți eroi ca Radu și Horia din povestirea „30 DE BANI", Gyuri din povestirea „URME" sau misteriosul... Aristică din „DISPARIȚIA GLOBULUI PĂMÎNTESC".

Eroii povestirilor din cartea TRIUMFUL COMANDANTULUI, mulți dintre ei de aceeași vîrstă cu voi, dragi cititori, vă vor deveni prieteni adevărați, împărtășindu-vă multe din întîmplările prin care trec ei pe drumul spre o nouă etapă a tinereții lor: adolescența.

ȘT. Z.

Pentru voi, copii!

Editura Tineretului pregătește multe cărți frumoase și interesante. Printre lucrările care se găsesc acum sub tipar se află volumul de versuri „ÎN LUNA MAI" de **Ion Brad**, „LUNG E DRUMUL DUNĂRII" de **V. Porumbacu**, „EXTEMPORALE ȘI ALTE LUCRĂRI SCRISE" de **Mircea Sîntimbreanu**, „POVESTIRI DESPRE GEORGE ENESCU" de **I. Hristea**, ș.a. Pe lîngă aceste volume, care se adresează în mod deosebit pionierilor, editura pregătește surprize pentru școlarii mici și... pentru preșcolari. Ei vor găsi cartea „CIREȘUL" de **Elena Dragoș**, „VRANCEA" de **Eusebiu Camilar**, „BOBIȚĂ ȘI AVIONUL DE HÎRTIE" de **Radu Nor**, ș.a.

Tot pentru pionieri și școlari, la Teatrul pentru tineret și copii s-au făcut pregătiri intense. Astfel, în stagiunea 1963—1964, colectivul teatrului va prezenta patru piese originale. Printre acestea sînt piesa „NU-PREA-ALBĂ CA ZĂPADA ȘI MOTANUL DESCĂLȚAT" de **Alecu Popovici**, „DESCOPERIȚI-L PE N..." de **Al. Adrian** și spectacolul de pantomimă „STRICĂ TOT — O ZI DIN VIAȚA UNUI BĂIAT LENEȘ".

Acum, la începutul lunii octombrie, teatrul va prezenta premiera „OCOLUL PĂMÎNTULUI ÎN 80 DE ZILE" — dramatizare după cunoscutul roman al lui Jules Verne, pe care l-au citit mulți dintre voi. Pe lîngă aceste piese, la teatru veți putea vedea și minunata comedie „D-ALE CARNAVALULUI" de **I. L. Caragiale**. Vedeți dar, că și colectivul de actori, — care vă așteaptă să umpleți cu voioșia voastră sălile teatrului, — v-a pregătit multe surprize.

L. NOVAC

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"